

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 1.12.2005
KOM(2005) 629 wersja ostateczna

-

BIAŁA KSIĘGA

Polityka w dziedzinie usług finansowych na lata 2005-2010

{SEC(2005) 1574}

SPIS TREŚCI

STRESZCZENIE: WPROWADZENIE / CELE / MOTYW PRZEWODNI.....	3
1. <u>DYNAMICZNA KONSOLIDACJA USŁUG FINANSOWYCH</u>	5
2. <u>LEPSZE STANOWIENIE PRAWA</u>	5
2.1. <u>Otwarte i przejrzyste konsultacje</u>	6
2.2. <u>Ocena wpływu</u>	6
2.3. <u>Wdrażanie i egzekwowanie prawa</u>	6
2.4. <u>Ocena ex-post</u>	7
2.5. <u>Uproszczenie, kodyfikacja i objaśnienie</u>	7
2.6. <u>Użytkownicy usług finansowych: wyrażanie opinii, edukacja i zgłaszanie reklamacji</u>	9
2.7. <u>Dalsze wzmacnianie interakcji z innymi obszarami polityki</u>	9
3. <u>ODPOWIEDNIE STRUKTURY REGULACYJNE I NADZORCZE NA POZIOMIE WE.</u>	10
3.1. <u>Skuteczne wdrożenie procesu Lamfalussy'ego</u>	10
3.2. <u>Wyzwania związane z nadzorem</u>	11
3.2.1. <u>Konkretniejszy podział ról i kompetencji pomiędzy organami nadzoru państwa pochodzenia bądź państwa przyjmującego</u>	11
3.2.2. <u>Możliwości delegowania zadań i kompetencji na inne organy nadzorcze</u>	12
3.2.3. <u>Praktyczne środki ukierunkowane na poprawę efektywności nadzoru</u>	12
3.2.4. <u>Rozwijanie paneuropejskiej kultury nadzoru</u>	13
4. <u>AKTUALNE I PRZYSZŁE INICJATYWY LEGISLACYJNE (2005-2010)</u>	13
4.1. <u>Bieżące projekty</u>	13
4.1.1. <u>Bankowość detaliczna</u>	13
4.1.2. <u>Projekt Solvency II</u>	13
4.1.3. <u>Przegląd przepisów dotyczących dopuszczalnej wielkości udziałów</u>	14
4.1.4. <u>Rozrachunek i rozliczenie</u>	14
4.2. <u>Bieżące przemyslenia</u>	14
4.2.1. <u>Likwidacja nieuzasadnionych przeszkód na drodze do transgranicznej konsolidacji</u>	14
4.2.2. <u>Dyrektywa w sprawie pieniądza elektronicznego</u>	14

<u>4.2.3.</u>	<u>Systemy gwarancji ubezpieczeniowych</u>	15
<u>4.2.4.</u>	<u>Konwencja haska w sprawie papierów wartościowych</u>	15
<u>4.2.5.</u>	<u>Instrumenty opcjonalne</u>	15
<u>4.3.</u>	<u>Obszary, w których obecnie nie planuje się nowych przepisów</u>	15
<u>4.4.</u>	<u>Przyszłe inicjatywy</u>	15
<u>4.4.1.</u>	<u>Fundusze inwestycyjne</u>	15
<u>4.4.2.</u>	<u>Detaliczne usługi finansowe: rachunki bankowe i pośrednicy kredytowi</u>	16
<u>5.</u>	<u>WYMIAR ZEWNĘTRZNY</u>	17
<u>6.</u>	<u>PROCEDURA MONITOROWANIA</u>	18

Streszczenie

Niniejszy dokument przedstawia priorytety Komisji Europejskiej (dalej zwanej Komisją) w zakresie polityki w dziedzinie usług finansowych do roku 2010. Załączono także przegląd konkretnych zadań i działań (załącznik I).

Konsultacje na temat zielonej księgi¹ wykazały szerokie poparcie dla priorytetów w tej dziedzinie polityki. Na treść niniejszej białej księgi wpłynęły także rezultaty wymiany poglądów, jaka miała miejsce w dniu 18 lipca 2005 r.² oraz podjęte równoległe inicjatywy, takie jak sprawozdanie na temat integracji finansowej przygotowane przez Komitet ds. Usług Finansowych³, wnioski Rady Ecofin z dnia 11 października 2005 r. oraz sprawozdanie opracowane przez Komisję Gospodarczą i Monetarną Parlamentu Europejskiego dotyczące obecnego stanu integracji rynków finansowych UE⁴. Dokument uzupełnia ocenę wpływu (zawarta w załączniku II).

Cele polityki Komisji w dziedzinie usług finansowych na następne pięć lat to:

- *dynamiczna konsolidacja ukierunkowana na stworzenie zintegrowanego, otwartego, włączającego innych partnerów, konkurencyjnego i sprawnego pod względem gospodarczym rynku finansowego UE;*
- *usunięcie nadal istniejących, istotnych barier gospodarczych, tak aby na całym obszarze UE przy możliwie niskich kosztach mogły być świadczone usługi finansowe i mógł nastąpić swobodny przepływ kapitału, w ramach skutecznych uregulowań w zakresie nadzoru ostrożnościowego i prowadzenia działalności gospodarczej, co z kolei pozwoli na osiągnięcie wysokiego poziomu stabilności finansowej, jak również korzyści i ochrony dla konsumentów;*
- *wdrożenie, egzekwowanie i systematyczne poddawanie ocenie istniejącego prawodawstwa oraz rygorystyczne stosowanie zasad lepszego stanowienia prawa do inicjatyw w przyszłości;*
- *polepszenie współpracy i ujednolicenie przepisów w dziedzinie nadzoru w UE, pogłębienie stosunków z innymi globalnymi rynkami finansowymi oraz wzmocnienie europejskiej pozycji w skali międzynarodowej.*

Motywnym przewodnim strategii Komisji jest dynamiczna konsolidacja, przy czym jest to strategia praktyczna, ambitna, a zarazem uwzględniająca postulaty zainteresowanych stron.

1 Zielona księga w sprawie polityki usług finansowych (2005-2010) opublikowana w dniu 3 maja 2005 r. Pozostaje ona obowiązującą podstawą przyjętych kierunków politycznych. Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/docs/actionplan/index/green_en.pdf. W toku konsultacji publicznych do dnia 1 sierpnia 2005 r. wpłynęło ponad 150 komentarzy. Dokument zawierający otrzymane informacje zwrotne publikowany jest jednocześnie z niniejszym dokumentem.

2 Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/docs/actionplan/infosession/results_en.pdf

3 Sprawozdanie przeznaczone do dyskusji na forum ministrów finansów UE w dniu 2 czerwca 2004 r., funkcjonujące jedynie w ograniczonym obiegu.

4 Patrz: http://www.europarl.eu.int/meetdocs/2004_2009/documents/PR/553/553131/55311en.pdf

1. DYNAMICZNA KONSOLIDACJA USŁUG FINANSOWYCH

Rynki finansowe mają decydujące znaczenie dla funkcjonowania nowoczesnej gospodarki. Im większy stopień ich integracji, tym efektywniejsza alokacja źródeł zasobów gospodarczych i tym lepsze wyniki gospodarcze w ujęciu długofalowym. Pełne wprowadzenie w życie jednolitego rynku usług finansowych stanowi zatem kluczową część lizbońskiej strategii reform gospodarczych⁵; i ma zasadnicze znaczenie dla konkurencyjności UE na świecie.

Integracja europejskiego rynku finansowego przebiegała w oparciu o plan działania branży usług finansowych na lata 1999-2005 (FSAP). Zasadnicze koncepcje, które leżały u podstaw tego planu, sprawdziły się, jako że poprawiły się wyniki sektora finansowego; pomimo wielu niekorzystnych czynników zewnętrznych zwiększyła się płynność środków, wzrosła konkurencja, polepszyła rentowność oraz wzmocniła stabilność finansowa. Wraz ze stopniowym wdrażaniem wspomnianego planu działania w kolejnych latach korzyści te będą się zwiększać.

Tym niemniej nie można spocząć na laurach. Sektor usług finansowych UE ma ogromny niewykorzystany potencjał wzrostu w dziedzinie gospodarki i zatrudnienia. Istnieje pilna potrzeba zwiększenia efektywności paneuropejskich rynków długoterminowych produktów oszczędnościowych. Należy także sprostać największemu strukturalnemu wyzwaniu gospodarczemu UE, jakim jest sfinansowanie olbrzymiego deficytu Unii w zakresie emerytur. Daleko jest także do ukończenia wewnętrznego rynku usług detalicznych. Wreszcie istnieje potrzeba usprawnienia funkcjonowania rynku kapitału ryzyka, tak aby promować nowe i innowacyjne firmy i wpływać na wzrost gospodarczy⁶.

Zatem polityka Komisji na najbliższe pięć lat będzie się koncentrować na procesie konsolidacji, finalizowaniu rozpoczętych działań, poprawie współpracy i ujednoczeniu przepisów w dziedzinie nadzoru, a także usuwaniu nadal istniejących, istotnych barier gospodarczych.

2. LEPSZE STANOWIENIE PRAWA

Komisja będzie prowadziła możliwie otwartą, przejrzystą i opartą na faktach politykę, która zasadać się będzie zarówno na otwartych konsultacjach, jak i ocenie wpływu, tak aby zagwarantować opracowywanie solidnych reguł, które stworzą dodatkowe korzyści dla sektora usług finansowych UE oraz konsumentów.

2.1. Otwarte i przejrzyste konsultacje

Zasadniczą rolę w dalszym ciągu odgrywać będą otwarte konsultacje (w tym z grupami interesów), które będą przeprowadzane przed sporządzaniem nowych przepisów prawnych. Komisja będzie nadal publikowała odpowiedzi wpływające w ramach konsultacji, a także praktyczne streszczenia oraz oświadczenia zawierające opinie zwrotne.

5 „Wspólne działania na rzecz wzrostu i zatrudnienia: wspólnotowy program lizboński, COM(2005) 330 wersja ostateczna z 20.7.2005 r., patrz: http://europa.eu.int/growthandjobs/pdf/COM2005_330_en.pdf oraz „Wspólne działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia: kolejne etapy wdrażania zrewidowanej strategii lizbońskiej”, SEC(2005) 622/2 z 29.4.2005 r., patrz: http://europa.eu.int/growthandjobs/pdf/SEC2005_622_en.pdf.

6 Wprawdzie określenie priorytetów dla dalszych inicjatyw związanych z kapitałem podwyższonego ryzyka nie wchodzi w zakres niniejszego dokumentu, będzie to jednak miało ogromne znaczenie i w kolejnych pięciu latach stanowić będzie dla Komisji jedną z najważniejszych spraw.

2.2. Ocena wpływu

Każdemu nowemu wnioskowi Komisji towarzyszyć będzie ocena wpływu. Ocena taka obejmie wszystkie istotne kwestie i pozwoli ustalić najbardziej właściwą opcję. Przy czym tego rodzaju ocena wpływu koncentrować się będzie na kosztach i zyskach w wymiarze gospodarczym, społecznym i w odniesieniu do kwestii środowiska naturalnego, a tam, gdzie będzie to stosowne, także na wpływie na stabilność finansową, właściwe funkcjonowanie rynków oraz ochronę konsumentów.

W miarę możliwości metodologia stosowana przy ocenie wpływu będzie przedmiotem uprzednich konsultacji z zainteresowanymi stronami. W indywidualnych przypadkach Komisja dokona także oceny tego, czy techniczne przepisy wykonawcze (poziom 2.) również wymagają oceny wpływu.

Komisja oczekuje ponadto, iż Parlament Europejski i Rada wypełnią swoje zobowiązania do poprawy jakości prawodawstwa Wspólnoty, przedkładając obok zasadniczych poprawek do wniosków Komisji również ocenę wpływu⁷. W chwili obecnej nie jest to przyjęta praktyka i stanowi słabe ogniwo w „łańcuchu” działań na rzecz lepszego stanowienia prawa⁸.

2.3. Wdrażanie i egzekwowanie prawa

Niestety odsetek przepisów wspólnotowych, które są terminowo transponowane do systemów prawnych państw członkowskich, jest niewielki⁹. Państwa członkowskie winny wykazać się w tym względzie prawdziwym zaangażowaniem i zadbać o właściwe wdrażanie prawodawstwa przy zachowaniu określonych terminów. Mechanizmy egzekwowania prawa należy wzmocnić i połączyć w jeden system obowiązujący we wszystkich państwach członkowskich. Kwestia wspólnej odpowiedzialności stanowi podstawowe wyzwanie dla UE-25, zwłaszcza w obliczu kolejnych rozszerzeń.

Komisja będzie ściśle współpracowała z państwami członkowskimi, nadzorując dokonywane postępy, dbając o dokładne wdrażanie przepisów oraz zapobiegając dodawaniu do nich niepotrzebnych elementów, czyli tzw. „pozłacaniu” (ang. *goldplating*). Komisja będzie także regularnie aktualizować umieszczone na jej stronach internetowych tabele transpozycji FSAP oraz zamieści linki do przepisów wykonawczych państw członkowskich. Ogólny stan transpozycji będzie również przedmiotem corocznego sprawozdania z postępów w zakresie usług finansowych¹⁰.

W dalszym ciągu organizowane będą warsztaty poświęcone kwestiom transpozycji z udziałem przedstawicieli organów regulacyjnych z państw członkowskich i UE, będące forum dla osiągnięcia konsensusu w sprawie wdrażania poszczególnych przepisów prawodawstwa WE oraz poszukiwania rozwiązań *ex-ante* dla wszelkich związanych z tym problemów. Komisja opublikuje dokumenty streszczające przebieg warsztatów poświęconych transpozycji, a w razie potrzeby także dodatkowe wskazówki interpretacyjne.

7 Patrz Międzyinstytucjonalne porozumienie w sprawie lepszych praktyk prawodawczych (Dz.U. C 321/1 z 31.12.2003 r. oraz wnioski rady ds. konkurencyjności na temat lepszego stanowienia prawa (9501/05).

8 Do chwili obecnej Komisja dostarczyła prawie 80 ocen wpływu, natomiast Parlament i Rada przeprowadziły zaledwie 1 taką ocenę. Nie dokonano żadnej oceny wpływu w przypadku własnych inicjatyw ustawodawczych państw członkowskich w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

9 Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/actionplan.

10 Publikację następnego sprawozdania na temat postępów przewidziano na styczeń 2006 r.

Tego rodzaju praktyczne procedury ułatwią efektywne monitorowanie. W przypadkach nieprawidłowego wdrażania prawa Komisja będzie bezzwłocznie wszczynać postępowanie w sprawie naruszenia. Zainteresowane strony podkreśliły konieczność uwzględniania odpowiednich terminów dla dokonania transpozycji. Komisja zgadza się z tym, jednak tam, gdzie to możliwe, wraz z rozwojem środków prawnych na poziomie 2. prace nad transpozycją powinny przebiegać równoległe na poziomie legislacyjnym i techniczno-wykonawczym (odpowiednio poziom 1 i 2).

2.4. Ocena *ex-post*

Kwestią o zasadniczym znaczeniu jest to, czy przepisy faktycznie spełniają swoją rolę. Komisja będzie monitorowała w trybie rocznym stan integracji finansowej, sporządzając sprawozdanie na temat integracji finansowej (ang. „Financial Integration Monitor” - FIM)¹¹. Swój wkład wniesie także Międzyinstytucjonalna grupa monitorująca¹², poddając ocenie proces Lamfalussy’ego we wszystkich sektorach usług finansowych¹³.

Ocena *ex-post* planu działania FSAP oraz wszystkich środków legislacyjnych przez najbliższe pięć lat będzie mieć dla Komisji znaczenie priorytetowe. Komisja dołoży wszelkich starań, by do 2009 r. ukończyć pełną ocenę pod względem gospodarczym i prawnym wszystkich środków przyjmowanych w ramach wspomnianego planu działań¹⁴. Na przestrzeni lat 2007-2008 rozpoczną się badania¹⁵. Po około 4 latach od terminu wdrożenia każdego ze środków przeprowadzona zostanie ocena wszystkich kluczowych środków.

Jeżeli z biegiem czasu po starannej ocenie i analizie okaże się, że określone teksty prawne nie sprawdziły się, zostaną one zmodyfikowane bądź uchylone w procesie legislacyjnym¹⁶.

2.5. Uproszczenie, kodyfikacja i objaśnienie

Wspólnotowe i krajowe przepisy wykonawcze dotyczące usług finansowych muszą tworzyć jeden spójny zbiór praw. Mimo że Komisja dołożyła wszelkich starań w celu maksymalnego uproszczenia i zachowania możliwej spójności prawodawstwa wynikającego z planu działania FSAP, nadal wymaga ono udoskonalenia. Z tego powodu Komisja przeprowadzi sektorowe i międzysektorowe kontrole spójności, sprawdzając odnośne przepisy prawne pod kątem ich spójności terminologicznej i skuteczności. Sprawdzanie spójności prawnej pociągnie za sobą także analizę rodzajów podejścia zastosowanych przez państwa członkowskie w celu lepszego zrozumienia, jak prawo wspólnotowe jest stosowane w praktyce, jak również po to, aby zapewnić rynkom niezbędny poziom spójności przepisów prawnych. Naturalnym punktem wyjścia w tych badaniach jest prawodawstwo wspólnotowe jako takie, jednak przy jednoczesnym wzięciu pod uwagę jego transpozycji i stosowania na szczeblu krajowym.

Prace Komisji rozłożą się na okres kilku lat, natomiast zostaną zainicjowane poprzez podjęcie następujących praktycznych kroków:

11 Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/cross-sector/index_en.htm#monitor

12 Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/cross-sector/index_en.htm#interinstitutional.

13 Proces Lamfalussy’ego ma zastosowanie w sektorach bankowym, ubezpieczeń i emerytur pracowniczych, papierów wartościowych oraz w sektorze przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS); proces Lamfalussy’ego z zasady nie obejmuje kwestii horyzontalnych, takich jak ład korporacyjny, audyt i rachunkowość, chyba że podejmowane w tych obszarach inicjatywy ukierunkowane są wyraźnie na obszar usług finansowych.

14 Nie dotyczy to środków, których termin wdrożenia przypada po roku 2005.

15 W ramach przygotowań jesienią 2006 r. Komisja planuje zorganizowanie warsztatów z udziałem ekspertów z dziedziny gospodarki.

16 Konsultacje w sprawie zielonej księgi nie wykazały pilnej potrzeby podejmowania takich działań.

- Zapewnienie łatwego dostępu do prawodawstwa wspólnotowego poprzez umieszczenie razem odnośnych instrumentów prawnych Wspólnoty w Internecie¹⁷ w formie, która będzie dogodna zarówno dla fachowców, jak i zwykłych obywateli;
- Pierwsze sektorowe kontrole spójności zostaną przeprowadzone w obszarze usług w zakresie papierów wartościowych. W tym celu utworzona zostanie grupa złożona z uczestników rynku i ekspertów rynkowych, która będzie wspierać Komisję w analizie zasadniczych problemów. Podobną rolę spełnia funkcjonująca już przy Komisji grupa ds. pewności prawnej, która zajmuje się prawami do papierów wartościowych oraz transferem papierów wartościowych w aspekcie transgranicznym;
- Obecnie ilość i różnorodność informacji, jakich należy udzielić użytkownikowi usług finansowych, może stwarzać problemy zarówno samym użytkownikom, jak i dostawcom usług. W 2008 r. zostaną przeprowadzone szeroko zakrojone badania ukierunkowane na przegląd możliwych nieścisłości w istniejących przepisach WE oraz nakładanych przez nie wymogów informacyjnych;
- Ten brak pewności prawnej jest szczególnie dotkliwy w obszarze inwestycji zbiorowych. W tym przypadku przepisy sektorowe i międzysektorowe stosują się równolegle z nadal obowiązującymi, lokalnymi przepisami dotyczącymi reklamy. Informacje zwrotne od przedstawicieli tej branży sugerują, że taka sytuacja utrudnia efektywny transgraniczny marketing funduszy inwestycyjnych. Prowadzi to także do niepewności co do tego, czy odpowiedzialność prawną związaną z marketingiem lub świadczeniem usług na rzecz inwestorów ponosi podmiot zajmujący się promocją funduszu czy też jego dystrybutor. W celu wyjaśnienia niektórych z tych kwestii Komisja wyda w 2006 r. odnośny komunikat bądź zalecenie. Wspomniane działania mogą stanowić punkt wyjścia dla podobnych inicjatyw w innych obszarach.
- W kontekście projektu dotyczącego ubezpieczeń, Solvency II, przeprowadzany jest obecnie proces ogólnej kodyfikacji prawa. Bez konieczności renegocjowania istniejącego dorobku wspólnotowego szesnaście dyrektyw w sprawie ubezpieczeń zostanie przekształconych w jedną nową dyrektywę WE w sprawie ubezpieczeń. Będzie to mogło służyć jako przykład dla podobnych inicjatyw kodyfikacyjnych w innych sektorach usług finansowych;
- Oprócz tego w przypadkach stwierdzenia nieprawidłowego wdrażania prawodawstwa wspólnotowego Komisja podejmie odpowiednie działania, włącznie z postępowaniami w sprawie naruszenia, aby zapewnić spójny i skuteczny system regulacyjny na obszarze całej UE.

2.6. Użytkownicy usług finansowych: wyrażanie opinii, edukacja i zgłaszanie reklamacji

Forum użytkowników usług finansowych FIN-USE odgrywa znaczącą rolę, pośrednicząc w przekazywaniu opinii użytkowników usług na temat kierunków rozwoju polityki WE w tym obszarze¹⁸. Komisja zadba też o to, aby użytkownicy byli w przyszłości odpowiednio reprezentowani w grupach doradczych.

¹⁷ Wraz z linkami do krajowych przepisów wykonawczych. Patrz sekcja 2.3.

¹⁸ Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/finservices-retail/finuse_en.htm.

Ponieważ sektor publiczny stopniowo wycofuje się z finansowania pewnych aspektów systemów socjalnych, pojawia się konieczność większej świadomości oraz bezpośredniego zaangażowania obywateli w kwestie finansowe. W celu wzmocnienia strony popytu oraz wsparcia dobrego wyboru produktów inwestycyjnych, np. w zakresie ubezpieczeń emerytalnych, rzeczą niezwykle istotną jest zwiększenie przejrzystości i porównywalności, jak również zapewnienie konsumentom pomocy w zrozumieniu produktów finansowych. Wprawdzie za edukację konsumentów odpowiedzialne są w pierwszym rzędzie państwa członkowskie, Komisja nie może jednak ograniczać się tylko do wspierania wymiany poglądów na szczeblu paneuropejskim na temat edukacji finansowej, kształcenia konsumentów i najlepszych praktyk, ale musi również ułatwiać realizację wspólnych projektów. W tym celu Komisja planuje zorganizowanie na początku 2007 r. konferencji poświęconej tej tematyce.

Ponadto w celu zwiększania wiedzy na temat tendencji w sektorze usług finansowych Komisja zamierza regularnie publikować biuletyn prezentujący najistotniejsze dla użytkowników/konsumentów aspekty prowadzonych przez siebie działań. Planowane jest także ustanowienie stałej grupy przedstawicieli środowisk konsumenckich z całej Europy, z którą dyskutowane będą sprawy dotyczące usług finansowych o szczególnym znaczeniu dla konsumentów. Nadal będą też utrzymywane regularne kontakty z Europejską Centralą Związków Zawodowych UNI-EUROPA, reprezentującą pracowników sektorów usług finansowych.

Z kolei FIN-NET¹⁹ spełnia ważną rolę dla użytkowników i konsumentów, jeśli chodzi o zapewnienie łatwego dostępu do pozasądowych procedur składania skarg w sprawach o wymiarze transgranicznym²⁰. Obecnie Komisja pracuje nad nową koncepcją FIN-NET ukierunkowaną na optymalizację jej skuteczności. Komisja zbada także krajowe systemy odwoławcze w obszarze usług finansowych pod kątem istnienia ewentualnych luk.

2.7. Dalsze wzmocnianie interakcji z innymi obszarami polityki

Sprawą o kluczowym znaczeniu jest maksymalne wykorzystanie efektu synergii pomiędzy różnymi usługami finansowymi i innymi obszarami polityki. W ciągu kolejnych pięciu lat wzmocniona zostanie współpraca z innymi obszarami polityki, w szczególności w zakresie konkurencji (badania sektorowe²¹), praw konsumentów (ochrona konsumentów, prawo zobowiązań umownych²²) i opodatkowania.

Niedawno przeprowadzone przez Komisję badanie opinii w sprawie przeszkód dla procesu konsolidacji²³ w wymiarze transgranicznym w Europie pozwala stwierdzić, iż zasadnicze przeszkody dla integracji usług finansowych wynikają z istnienia dyskryminacji i niepewności prawnej w zakresie przepisów podatkowych, w szczególności opłat z tytułu VAT w powiązaniu z restrukturyzacją²⁴. Komisja zamierza przeprowadzić szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami, a następnie przedstawić wniosek legislacyjny w sprawie dostosowania przepisów dotyczących VAT w sektorze usług finansowych do tendencji

19 Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/finservices-retail/finnet/index_en.htm

20 Liczba takich spraw rośnie (w 2001 r. było ich 335; w 2002 r.: 601; a w 2003 r.: 796).

21 W dniu 13 czerwca 2005 r. Komisja postanowiła przeprowadzić postępowanie w sektorach usług finansowych w obszarach bankowości detalicznej i działalności ubezpieczeniowej. W toku tych postępowań zbadana zostanie to, czy w wymienionych sektorach w pełni funkcjonuje konkurencja (zwłaszcza konkurencja o wymiarze transgranicznym).

22 Komisja opracowuje wspólne ramy referencyjne, które mają sprzyjać poprawie spójności europejskiego prawa zobowiązań umownych.

23 Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/docs/cross-sector/mergers/cross-border-consolidation_en.pdf.

24 Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/docs/cross-sector/mergers/survey-results_en.pdf; sekcja B.1.2 Tax Barriers (przeszkody podatkowe).

rozwojowych jednolitego rynku finansowego²⁵. Wspomniane wyżej badanie wykazało także istnienie wyraźnej potrzeby podjęcia działań w innych obszarach polityki, które Komisja być może będzie chciała również podjąć²⁶.

3. ODPOWIEDNIE STRUKTURY REGULACYJNE I NADZORCZE NA POZIOMIE WE.

3.1. Skuteczne wdrożenie procesu Lamfalussy'ego

Integracja rynku finansowego UE nabiera tempa. Chociaż niektóre rodzaje działalności detalicznej zachowują swój lokalny charakter, to jednak firmy – nawet jeśli nie chcą rezygnować z działalności w wymiarze lokalnym – w coraz większym stopniu zainteresowane są ekonomią skali na poziomie paneuropejskim: poprzez centralizację zarządzania ryzykiem i zaplecza obrachunkowo-kontrolnego (*back-office*), poprzez transgraniczne połączenia przedsiębiorstw, jak również dzięki zastosowaniu Internetu. Struktury regulacyjne i nadzorcze w UE muszą zatem zostać odpowiednio dostosowane do tego procesu, zaś koszty regulacyjne – tam gdzie to możliwe – obniżone. Koncepcja regulacyjna i nadzorcza UE w obszarze usług finansowych zasada się obecnie na czteropoziomowym procesie Lamfalussy'ego²⁷, który cieszy się dużym poparciem i który generalnie uważa się za przynoszący pożądane rezultaty. Proces ten przyczynił się do znacznego zwiększenia efektywności i elastyczności procesów decyzyjnych oraz struktur nadzorczych.

Podstawowym celem Komisji jest utrzymywanie wierności temu procesowi, jak również jego dalsze rozwijanie, tak aby w ciągu następnych 5 lat udało się w pełni wykorzystać jego potencjał. Kluczowe zagadnienia w zakresie polityki regulacyjnej stanowią:

- (1) Debata na temat reformy komitologii - ma ona szczególnie duże znaczenie;
- (2) Wzmocnienie obowiązku odpowiedzialności i przejrzystości całego procesu, również w stosunku do Parlamentu Europejskiego i Rady, przy czym należy także uwzględnić istniejące granice instytucjonalne i fakt, że komitety krajowych organów nadzoru funkcjonują jako ciała doradcze Komisji;
- (3) Rozwijanie międzysektorowej współpracy w zakresie regulacji coraz liczniejszych międzysektorowych kwestii finansowych;
- (4) Czuwanie nad tym, by na wszystkich 4 poziomach procesu Lamfalussy'ego przestrzegane były zasady lepszego stanowienia prawa, a tym samym zagwarantowanie dobrych uregulowań oraz spójnego ich wdrażania i stosowania. Niezależnie od dobrych wyników pracy wykonanej przez komitety na poziomie 3. przy ograniczonych zasobach Komisja uważa, że sensowne byłoby, gdyby zalecenia tych komitetów, które mogą przyczynić się do znaczącego podwyższenia kosztów regulacyjnych, zostały dodatkowo przeanalizowane pod kątem ich wpływu i proporcjonalności przez panel ekspertów w dziedzinie ekonomii;
- (5) Współpraca z najważniejszymi partnerami ukierunkowana na ogólne zbliżenie

25 Komunikat zatytułowany „Wkład polityki podatkowej i ochrony konsumentów w realizację strategii lizbońskiej”.

26 W obszarze funduszy inwestycyjnych traktowanie połączeń funduszy jako „zdarzenia podatkowego” stanowi największą przeszkodę w racjonalizacji „zatlóconego” obszaru działania funduszy.

27 Patrz: <http://europa.eu.int/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/02/195&format=HTML&aged=1&language=EN&guiLanguage=en>

standardów, tam gdzie ma to praktyczne znaczenie.

3.2. Wyzwania związane z nadzorem

Należy wzmocnić zobowiązania do współpracy i wymiany informacji pomiędzy organami nadzoru. Powinna zostać zapewniona współpraca w sytuacjach kryzysowych.

Wśród wyzwań na kolejne pięć lat wymienić należy:

- (1) Potrzebę konkretyzacji i optymalizacji podziału kompetencji pomiędzy organami państwa pochodzenia i państwa przyjmującego w miarę rosnącego tempa integracji i ustalenia sposobów postępowania w przypadku niekontrolowanego rozprzestrzeniania się skutków określonych zdarzeń (ang. *spill-over effects*) (3.2.1);
- (2) Potrzebę zbadania możliwości przenoszenia zadań i kompetencji na inne organy, przy czym należy zadbać o to, by organy nadzoru dysponowały wszystkimi niezbędnymi informacjami, a ich współpraca opierała się na wzajemnym zaufaniu (3.2.2);
- (3) Potrzebę zwiększenia efektywności nadzoru poprzez unikanie dublowania wymogów w zakresie sprawozdawczości i informacji (3.2.3);
- (4) Potrzebę takiego zorganizowania współpracy, żeby była ona bardziej konsekwentna i szybsza, a także konieczność stworzenia prawdziwej kultury nadzoru dla całej UE (3.2.4).

3.2.1 Konkretniejszy podział ról i kompetencji pomiędzy organami nadzoru państwa pochodzenia bądź państwa przyjmującego

System nadzoru WE opiera się na dwóch zasadniczych elementach: wspieranej przez zasadę wzajemnego uznawania koncepcji państwa pochodzenia i państwa przyjmującego oraz na skonsolidowanym nadzorze. Należy być przygotowanym na radzenie sobie z potencjalnym rozprzestrzenianiem się niepożądanych skutków, np. w przypadku krachu koncernu działającego na skalę całej UE lub ważnej dla działania systemu instytucji, która działa w jednym państwie członkowskim, podczas gdy władze nadzorcze danego koncernu mieszczą się w innym²⁸.

Ewolucja struktur nadzoru ostrożnościowego w UE w kierunku innym niż wytyczony przez obecne uregulowania spowodowałaby problemy w zakresie odpowiedzialności politycznej i finansowej, zwłaszcza w sytuacji, gdyby wiązała się ona ze wsparciem z zasobów publicznych. Komisja opowiada się za podejściem opartym na zasadzie ewolucji, reagując na udokumentowane problemy, zachowując należną równowagę pomiędzy bardziej skutecznymi a bardziej skonsolidowanymi uzgodnieniami nadzorczymi oraz dbając o zapewnienie stabilności finansowej na całym obszarze UE.

Dla ochrony konsumentów istotne są również systemy gwarancji depozytów. Dalsze prace w tym zakresie powinny być ukierunkowane na zapewnienie skuteczności istniejących uregulowań w wymiarze transgranicznym oraz ich zgodności z innymi uregulowaniami, jak np. dotycz

28

Komisja przeprowadzi badania dotyczące zarządzania płynnością w bankach oraz wymogów ostrożnościowych państw członkowskich.

ącymi kredytodawców ostatniej instancji czy finansowania kryzysów finansowych. Komisja zbada najistotniejsze kwestie w tym kontekście i w ciągu roku 2006 opublikuje komunikat w tej sprawie.

3.2.2 Możliwości delegowania zadań i kompetencji na inne organy nadzorcze

Prawodawstwo w obszarze bankowości przewiduje już możliwość delegowania przez organy nadzoru pełnej odpowiedzialności za nadzór nad spółką zależną organowi nadzoru właściwemu dla spółki dominującej. Jednak w praktyce możliwość ta jak do tej pory nie była wykorzystywana. Podobnie przepisy dotyczące papierów wartościowych, np. w sprawie nadużyć rynkowych i prospektów emisyjnych, pozwalają na przenoszenie pewnych zadań pomiędzy organami regulacyjnymi. Jednak należy dołożyć większych starań w celu zapewnienia efektywniejszej wymiany informacji pomiędzy odpowiednimi organami i skuteczniejszego wykonywania przez nie zadań związanych z nadzorem²⁹.

Do szybkiego i skutecznego rozwiązywania nieskomplikowanych, codziennych sporów o charakterze transgranicznym pomiędzy organami nadzoru można byłoby stosować mechanizmy rozjemcze. Zwiększyłyby to zbieżność stosowanych praktyk nadzorczych³⁰.

3.2.3 Praktyczne środki ukierunkowane na poprawę efektywności nadzoru

W wyniku nakładania się wymogów sprawozdawczych koncerny prowadzące działalność transgraniczną narażone są na niepotrzebne koszty. Niezbędne jest zatem wprowadzenie efektywniejszej, jednolitej sprawozdawczości nieobciążonej dodatkowymi krajowymi wymogami. Jedyną w swoim rodzaju możliwość zracjonalizowania wzorów sprawozdawczych stwarzają międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej (IFRS), dyrektywa w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID) oraz opracowanie nowych zasad ostrożnościowych dla sektorów bankowego i ubezpieczeniowego.

Komisja jest zdania, że nadszedł czas na wypracowanie prawdziwie wspólnych wymogów w zakresie danych i sprawozdawczości, jak również – tam gdzie jest to wskazane – wspólnych baz danych nadzorczych. Komitety na poziomie 3. powinny obecnie rozpocząć na poważnie prace nad uproszczonymi, jednolitymi modelami danych i wzorami sprawozdawczymi, opartymi na rzeczywistej wymianie informacji pomiędzy krajowymi organami nadzoru. Komisja spodziewa się, że do 2008 r. uda się znacząco zwiększyć efektywność w tym zakresie. Począwszy od 2009 r., dla wszystkich banków, przedsiębiorstw ubezpieczeniowych i dużych towarzystw inwestycyjnych w UE wypełnienie obowiązków dotyczących sprawozdawczości powinno polegać jedynie na wysłaniu jednego kompletu sprawozdań do właściwego organu nadzoru działającego na poziomie skonsolidowanym.

3.2.4 Rozwijanie paneuropejskiej kultury nadzoru

W celu ujednoczenia praktyk decyzyjnych i wykonawczych – w szczególności w odniesieniu do koncernów działających w wymiarze transgranicznym bądź międzysektorowym – w najbliższych 5 latach należy podjąć wyteżone prace nad ustanowieniem wspólnych inspekcji, wzajemnych weryfikacji³¹ i praktycznych środków, takich jak wymiany pracowników, wspólne

29 W 2007 r. zorganizowana zostanie konferencja w sprawie zbliżenia zasad nadzoru w sektorze bankowym.

30 Zastosowanie tego rodzaju mechanizmów musiałyby być dobrowolne i opierać się na wzajemnym uznaniu obowiązku współpracy. Jednocześnie konieczne byłoby przestrzeganie wymogów poufności oraz respektowanie europejskich ram instytucjonalnych.

31 które mogłyby być podawane do wiadomości publicznej.

szkolenia organizowane przez organy nadzoru, wymiana informacji i doświadczeń.

4. AKTUALNE I PRZYSZŁE INICJATYWY LEGISLACYJNE (2005-2010)

4.1. Bieżące projekty

4.1.1. Bankowość detaliczna

W obszarze bankowości detalicznej trwają obecnie trzy znaczące inicjatywy:

- w 2006 r. zostanie opublikowana biała księga na temat kredytów hipotecznych przedstawiająca uzasadnione gospodarczo inicjatywy niezbędne dla integracji rynku kredytów hipotecznych UE;
- w dniu 10 października opublikowany został zmodyfikowany wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie kredytu konsumenckiego ukierunkowany na stworzenie prawdziwego wewnętrznego rynku kredytów konsumenckich oraz zwiększenie ochrony konsumentów³²;
- wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie usług płatniczych ma wzmocnić konkurencję i sprecyzować zasady rządzące prawami i obowiązkami użytkowników i dostawców takich usług. Inicjatywa ta ułatwi i wesprze wysiłki branży nastawione na stworzenie jednolitego europejskiego obszaru płatniczego (SEPA) do 2010 r. Do 2007 r. Komisja zbada, jakie kolejne środki mogą być niezbędne w celu udanej i terminowej realizacji projektu SEPA.

4.1.2. Projekt Solvency II

W ramach projektu Solvency II przeglądowi mają zostać poddane przepisy WE dotyczące regulacji i nadzoru w obszarze ubezpieczeń. Wprowadzony zostanie system obliczania wymogów dotyczących wypłacalności dla przedsiębiorstw ubezpieczeniowych. Wyliczenie pasywów przedsiębiorstw ubezpieczeniowych (rezerwy techniczne) będzie w większej mierze zharmonizowane, jednocześnie zaś wspierana będzie zbieżność praktyk nadzorczych.

Ten cieszący się szerokim poparciem projekt jest ściśle powiązany z międzynarodowymi tendencjami w obszarach rachunkowości, nadzoru i ubezpieczeń, uwzględnia on też istotne kierunki rozwojowe w sektorze bankowym wyznaczone w umowie Basel II.

Komisja planuje przedłożenie swojego wniosku w tej sprawie w postaci jednego dokumentu do połowy roku 2007. Uzupełnieniem wniosku będą środki przyjęte w ramach procedury komitologii na poziomie 2.

4.1.3. Przegląd przepisów dotyczących dopuszczalnej wielkości udziałów

Organy nadzoru mogą blokować inwestycje, połączenia i przejęcia w sektorze finansowym. W tym kontekście pojawiają się wyraźna potrzeba zwiększenia klarowności, przejrzystości i otwartości w odniesieniu do wykonywanych przez organy nadzoru zadań związanych z kontrolą dopuszczalnej wielkości udziałów. Komisja wraz z komitetami nadzoru (CEBS i CEIOPS) rozpoczęła już prace nad zmianami do art. 16 dyrektywy bankowej i art. 15 dyrektywy ubezpieczeniowej, a także nad ustaleniem wspólnych kryteriów ostrożnościowych. Wniosek w sprawie zmian do dyrektywy bankowej powinien być gotowy w połowie 2006 r., natomiast

32

Patrz: http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_int/fin_serv/cons_directive/2ndproposal_en.pdf.

prace nad zmianami do dyrektywy ubezpieczeniowej toczyć się będą w ramach projektu Solvency II.

4.1.4. Rozrachunek i rozliczenie

Transgraniczne infrastruktury rozrachunkowo-rozliczeniowe są dużo bardziej kosztowne niż na poziomie krajowym, a ich poziom bezpieczeństwa i efektywności jest niższy. Wysokie koszty transakcji transgranicznych wynikają z przeszkód natury technicznej, prawnej i fiskalnej³³. Nie istnieją też w tym względzie żadne ramy regulacyjne na poziomie UE.

W komunikacie z 2004 r. Komisja przedstawiła pogląd, że dyrektywa ramowa może być niezbędnym instrumentem tworzenia efektywnych, bezpiecznych i tanich transgranicznych usług rozrachunkowo-rozliczeniowych. W celu sprawdzenia tej możliwości Komisja prowadzi obecnie intensywne konsultacje oraz dokonuje oceny wpływu. Wraz z zakończeniem tego procesu Komisja, uwzględniając nowe tendencje rozwojowe na rynku, podejmie w ciągu 2006 r. decyzję o co do dalszych działań i ewentualnego przedłożenia formalnego wniosku.

4.2. Bieżące przemyślenia

4.2.1. Likwidacja nieuzasadnionych przeszkód na drodze do transgranicznej konsolidacji

Komisja zidentyfikowała i zbadała potencjalne przeszkody dla inwestycji transgranicznych i racjonalizacji gospodarczej w Europie³⁴. Ponadto zajęła się kwestią przestrzegania postanowień traktatu odnośnie do swobody przepływu kapitału³⁵. Zniesienie bądź przynajmniej częściowe zredukowanie nieuzasadnionych barier przyczyni się do wzrostu konkurencyjności sektora finansowego, jak również wzmocni całą gospodarkę, czego skutkiem będzie szybszy wzrost gospodarczy i nowe miejsca pracy. Działania następcze mają się rozpocząć w 2006 r. (patrz także 4.1.3).

4.2.2. Dyrektywa w sprawie pieniądza elektronicznego

Dyrektywa w sprawie pieniądza elektronicznego poddawana jest obecnie ocenie, przy czym pojawiają się sygnały, że nie zapewniła ona wystarczającej pewności prawnej i być może przyczyniła się do zahamowania rozwoju rynku. Wiosną 2006 r. opublikowane zostanie sprawozdanie w tej sprawie zawierające stosowne zalecenia polityczne.

4.2.3. Systemy gwarancji ubezpieczeniowych

W 2006 r. Komisja podejmie decyzję o tym, czy przedłożyć wniosek legislacyjny w tym obszarze.

4.2.4. Konwencja haska w sprawie papierów wartościowych

Rada złożyła wniosek o dokonanie oceny prawnej pewnych aspektów konwencji haskiej w sprawie papierów wartościowych³⁶, co ma jej pomóc zdecydować o tym, czy zaakceptować obecny wniosek Komisji o jej podpisanie.

33 Sa to tzw. „przeszkody Giovanni'ego” Komisja z pomocą różnych grup (CESAME, FISCO) będzie kontynuowała prace nad likwidacją przeszkód utrudniających rozrachunek i rozliczenie transgraniczne.

34 Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/cross-sector/index_en.htm#obstacles – patrz ust. 2.7.

35 Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/capital/docs/communication_en.pdf.

36 Konwencja ta to wielostronny traktat w sprawie prawa kolizyjnego w odniesieniu do papierów wartościowych przechowywanych u pośrednika.

4.2.5. Instrumenty opcjonalne

Konsultacje wykazały, że istnieje głęboki sceptycyzm w odniesieniu do wykonalności i przydatności instrumentów opcjonalnych („regulacja nr 26”) w obszarze usług finansowych. Zwolennicy tych instrumentów muszą dokładniej wyjaśnić swoje argumenty, jak i bardziej szczegółowo odnieść się do kwestii wykonalności pod względem prawnym i praktycznym tego rodzaju instrumentów opcjonalnych oraz korzyści z nich płynących. Komisja w dalszym ciągu pozostaje otwarta na tę opcję³⁷, jednak nie jest jeszcze przekonana, że instrumenty opcjonalne mogłyby przynieść znaczące korzyści dla uczestników rynku.

4.3. Obszary, w których obecnie nie planuje się nowych przepisów

Nowe uregulowania prawne nie są planowane w następujących obszarach: agencje ratingowe; analitycy finansowi; środki na poziomie 2 do dyrektywy w sprawie przejęć dotyczące wymogów dla ofert; i wymogów kapitałowych dla rynków regulowanych. Komisja uważa, że istniejące wymogi regulacyjne (bądź te, które znajdują się w fazie przygotowania, np. środki na poziomie 2 do MiFID) są wystarczające oraz że państwa członkowskie i sami uczestnicy rynku mają lepsze możliwości znalezienia i wprowadzenia dodatkowych środków pozwalających na dostosowanie się do tendencji na rynku.

4.4. Przyszłe inicjatywy

Komisja zidentyfikowała dwa obszary, w których podjęcie dodatkowych starannie ukierunkowanych i popartych dowodami inicjatyw może przynieść korzyści gospodarce UE: fundusze inwestycyjne i detaliczne usługi finansowe. Prace w tych obszarach będą przebiegały zgodnie z tzw. podejściem *bottom-up*, w oparciu o szeroko zakrojone konsultacje, przy uwzględnieniu tendencji rozwojowych na rynku oraz współzależności pomiędzy istniejącym prawodawstwem i nowymi inicjatywami.

4.4.1. Fundusze inwestycyjne

Środowisko regulacyjne UE powinno pozwolić sektorowi funduszy, który obecnie zarządza aktywami o wartości przeszło 5 mld EUR, na stworzenie dobrze administrowanych inwestycji zbiorowych o solidnej strukturze, które generują jak najwyższe dochody odpowiadające możliwościom finansowym poszczególnych inwestorów oraz ich gotowości do podjęcia ryzyka, zapewniając przy tym inwestorom wszelkie informacje niezbędne do oceny ryzyka i kosztów.

Obecnie trwają zaawansowane prace nad zapewnieniem spójnego wdrożenia przepisów dotyczących przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS); w tym między innymi nad zapewnieniem lepszego funkcjonowania tzw. „paszportu” UCITS; lepsze zrozumienie limitów inwestycyjnych; jak i bardziej spójną transpozycję istniejących przepisów w obszarze UCITS.

Zielona księga Komisji z lipca 2005 r. w sprawie usprawnienia ram prawnych UE dla funduszy inwestycyjnych dokonuje oceny istniejących ram prawnych dla UCITS³⁸ w świetle aktualnych tendencji rozwojowych w branży funduszy inwestycyjnych.

³⁷ W październiku 2004 r. w komunikacie w sprawie „Europejskiego prawa umów i weryfikacji *acquis*” Komisja ogłosiła, że przeprowadzi ocenę wpływu dla instrumentów opcjonalnych.

³⁸ Patrz: http://europa.eu.int/comm/internal_market/securities/ucits/index_en.htm

Uwagi odnośnie do zielonej księgi³⁹ oraz bieżące prace pozwolą Komisji na określenie jednoznacznego i popartego dowodami poglądu w sprawie treści i formy ewentualnych przyszłych środków. Opinia Komisji zostanie przedstawiona w białej księdze, której opublikowanie przewiduje się na drugą połowę 2006 r.

4.4.2. *Detaliczne usługi finansowe: rachunki bankowe i pośrednicy kredytowi*

Niezbędne jest przyjęcie kolejnych środków w celu otwarcia rozdrobnionych rynków detalicznych usług finansowych. Komisja przyjmie podejście ukierunkowane i oparte na konsultacjach, angażując na wszystkich etapach kształtowania polityki wszystkich uczestników rynku. Komisja uznała, że dalszego rozważenia wymagają następujące obszary działalności detalicznej w zakresie usług finansowych:

Dla większości konsumentów dostęp do rachunku bankowego jest furtką do korzystania z usług i rynków finansowych. Rachunek bankowy ma też coraz większe znaczenie dla obywateli, pozwalając im uczestniczyć w rynku i życiu społecznym – zwłaszcza w kontekście korzystania z płatności elektronicznych w obrębie jednolitego obszaru płatniczego. Należy zlikwidować⁴⁰ przeszkody charakteryzujące różnego rodzaju rachunki bankowe (rachunki bieżące, oszczędnościowe, papierów wartościowych), zwiększyć wybór dla konsumentów oraz konkurencję pomiędzy dostawcami usług.

Komisja utworzy grupę ekspercką złożoną z przedstawicieli branży i użytkowników, która określi istniejące problemy związane z mobilnością użytkowników (np. otwarcie rachunku w innym państwie członkowskim (w tym za pośrednictwem Internetu), opłaty za zamknięcie rachunku i przekazy międzybankowe) i zbada użyteczność opcjonalnego standardowego rachunku bankowego. Rezultaty prac grupy eksperckiej powinny zostać przedłożone w pierwszych miesiącach roku 2007. Komisja sprawdzi, co z punktu widzenia branży przemawia za kolejnymi inicjatywami, wykorzystując analizy przeprowadzane obecnie w obszarze konkurencji⁴¹. Nie przesądzając o wyniku procesu legislacyjnego dotyczącego dyrektywy w sprawie kredytu konsumenckiego, Komisja sądzi, że niezbędne są dalsze badania w obszarze pośredników kredytowych. Komisja przeprowadzi badania, których wyniki powinny być dostępne w 2008 r. i które pozwolą zebrać informacje o obowiązujących przepisach krajowych oraz zidentyfikować problemy powodowane przez rozbieżne bądź nakładające się na siebie uregulowania prawne. Ponadto uwzględnione zostaną także dotychczasowe doświadczenia związane z prawodawstwem dotyczącym pośrednictwa w zakresie ubezpieczeń i papierów wartościowych.

5. WYMIAR ZEWNĘTRZNY

W coraz większym stopniu standardy i najlepsze praktyki ustanawiane i określane są na poziomie ogólnoeuropejskim, jak np. w zakresie rachunkowości, audytu czy udziału kapitału własnego banku. Biorąc pod uwagę rozmiary rynku UE oraz doświadczenie, jakie ma Europa w zakresie godzenia ze sobą w pragmatyczny sposób uzasadnionej potrzeby wprowadzenia jednolitych zasad z różnymi potrzebami różnych rynków, kultur i graczy rynkowych, Unia Europejska musi odgrywać wiodącą rolę w stanowieniu standardów na poziomie międzynarodowym.

³⁹ Uwagi te zostaną opublikowane jesienią 2006 r.

⁴⁰ Wychodząc poza aspekty poruszone już w związku z inicjatywą dotyczącą płatności.

⁴¹ Patrz sekcja 2.7.

UE posiada najbardziej otwarty rynek finansowy na świecie, co stopniowo zaczyna być dużą zaletą. Wprowadzenie euro przy jednoczesnym swobodnym przepływie kapitału wyznacza międzynarodowe standardy w dziedzinie otwartości i przejrzystości. Inne kraje powinny pójść za tym przykładem. UE z pełnym zaangażowaniem dąży do ambitnego celu, jakim jest całkowite otwarcie światowych rynków usług finansowych. Zobowiązanie to przywoływane jest w negocjacjach GATS w ramach tzw. rundy dauhańskiej WTO oraz innych negocjacjach handlowych

Podejście Komisji do dialogu regulacyjnego – polegające na wymianie informacji, ustalaniu potencjalnych problemów regulacyjnych na wczesnym etapie rozmów oraz poszukiwaniu rozwiązań akceptowalnych dla wszystkich – cieszy się dużym poparciem. Dlatego Komisja będzie dalej pogłębiać prowadzony z powodzeniem dialog w sprawie rynku finansowego pomiędzy UE i USA, prowadząc jednocześnie politykę przekazywania na bieżąco ścisłych informacji do państw członkowskich, Parlamentu Europejskiego, sektora prywatnego i innych zainteresowanych stron.

Oprócz tego Komisja zamierza rozszerzyć dialog i współpracę w kwestiach finansowych na inne kraje, takie jak Japonia, Chiny, Rosja i Indie, uwzględniając w maksymalnym stopniu priorytety branży.

Podobnie WE powinna być silnie reprezentowana w organach międzynarodowych, gdzie winna przemawiać jednym głosem w walce przeciwko oszustwom korporacyjnym i handlowym, praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu, oszustwom podatkowym, korupcji i innym nadużyciom. Współpraca i wymiana informacji musi być efektywna, również w stosunku do centrów finansowych typu off-shore (tzw. „raje finansowe”). Należy zwiększyć koordynację europejską na międzynarodowych forach, takich jak Komitet Bazylejski, IAIS, IOSCO, UNIDROIT, przed posiedzeniami, tak aby wypracować jasną europejską pozycję negocjacyjną. Ponadto Komisja musi również uczestniczyć w forum stabilności finansowej, z którego w chwili obecnej jest – właściwie bez żadnego powodu – wykluczona.

6. PROCEDURA MONITOROWANIA

Każdego roku Komisja opublikuje szczegółowe sprawozdanie na temat postępów i tendencji rozwojowych w obszarach, o których mowa w niniejszym dokumencie.

Annex I: Concrete tasks or activities contained in White Paper Financial Services

	What	Who	When
BETTER REGULATION – CONSULTATION AND IMPACT ASSESSMENTS (2.1 / 2.2)			
1)	Transparent consultation procedures	European Commission	ongoing
2)	Ex ante evaluations (impact assessments) in preparation of all new proposals	European Commission	ongoing
3)	Ex ante evaluations (impact assessments) in preparation of significant level-2 measures	European Commission	ongoing
4)	Ex ante evaluations (impact assessments) in preparation of substantive amendments to European Commission proposals	European Parliament and Council	ongoing
IMPLEMENTATION AND ENFORCEMENT (2.3)			
5)	Improve timely and accurate transposition and enforcement of EC Directives	Member States	ongoing
6)	Update transposition matrix of FSAP measures (web-site)	European Commission	ongoing
7)	Complete transposition matrix with hyper-links to national transposing legislation	European Commission	10/2005 until 02/2006
8)	Convene and run transposition workshops	European Commission	ongoing
9)	Publication summary notes of transposition workshops and interpretative guidance for transposition	European Commission	ongoing
10)	Launch infringement procedures in case of faulty transposition and incorrect enforcement	European Commission	ongoing
11)	Set adequate (aligned) transposition time for level-1 and level-2 measures	European Commission, European Parliament and Council	ongoing
EX-POST EVALUATION (2.4)			
12)	Publication of Financial Integration Monitor Report	European Commission	annually
13)	Assistance to the Inter-Institutional Monitoring Group	European Commission	2005-2007
14)	External study on impact of FSAP (measuring empirical and economic effects)	European Commission	2007-2008

15)	Workshop with economic experts (as input for full evaluation of FSAP measures)	European Commission	autumn 2006
16)	Ex-post evaluations of all new legislative measures	European Commission	4 years after transposition
SIMPLIFICATION, CODIFICATION AND CLARIFICATION (2.5)			
17)	Setting up and running an Advisory Committee to assist the European Commission in the Economic and legal evaluation of securities legislation	European Commission	2005 and beyond
18)	Running of Legal Certainty Group in the area of Clearing and Settlement, consisting of practitioners and market experts: support work of the network and ensure secretariat	European Commission	2005 and beyond
19)	Consistency check on information requirements and marketing and distribution requirements in financial services legislation: launch of external study	European Commission	2008
20)	Communication/Recommendation on marketing of investment funds	European Commission	2006
21)	Solvency II – codification of Insurance Directives + technical work on modernising solvency requirements	European Commission	ongoing; proposal 2007

USERS OF FINANCIAL SERVICES: INPUT, EDUCATIONS AND REDRESS (2.6)			
22)	FIN-USE: support work of the group and ensure secretariat	European Commission	Ongoing 6/7 meetings per year
23)	Conference to discuss financial education and consumer literacy	European Commission	Early 2007
24)	Periodic newsletter pointing to ongoing work/initiatives of relevance for consumers/users/SME's	European Commission	2006 and beyond; twice a year
25)	Establishment and running of Financial Services Consumer Group (representatives from all MS)	European Commission	2006; 2/3 meetings per year
26)	Continuation of regular contacts with UNI-EUROPA (Trade Unions – financial services employees)	European Commission	Ongoing; twice a year

27)	FIN-NET: support work of the network and ensure secretariat	European Commission	Ongoing; 2 meetings per year
28)	FIN-NET: Task Force with a view to maximise FIN-NET's efficiency	European Commission	Ongoing; 2-3 meetings
29)	Dolceta project: web-based tool for educational institutions, governments to use for financial training	European Commission	Ongoing
30)	Investigation of redress systems in the area of financial service in place in Member States	European Commission	2006
FURTHER REINFORCING THE INTERACTION WITH OTHER POLICY AREAS (2.7)			
31)	Reinforcing interaction with other policy areas, e.g. competition, consumer policy and taxation.	European Commission	ongoing
32)	Fiscal Compliance Experts' group in area of Clearing and Settlement: support work of the group and ensure secretariat	European Commission	ongoing
ENSURING THE RIGHT EC REGULATORY AND SUPERVISORY STRUCTURES – MAKING THE LAMFALUSSY PROCESS WORK (3.1)			
33)	Aim at permanent inter-institutional stability to maintain the Lamfalussy arrangements	Council, European Parliament and European Commission	Ongoing
34)	Improve the accountability and transparency applied in the Lamfalussy process	Supervisory Committees: CEBS, CEIOPS, CESR, while informing the European Commission	Ongoing
35)	Develop cross-sectoral regulatory cooperation	Regulatory Committees: EBC, EIOPS, ESC	Ongoing
36)	Consultation + ex ante evaluations (impact assessments) in preparation of draft advice to the European Commission	Supervisory Committees: CEBS, CEIOPS, CESR	2006 and beyond
SUPERVISORY CHALLENGES (3.2)			
37)	Assessment of roles and responsibilities of home/host supervisors	European Commission in co-op with respective Supervisory Committees: CEBS, CEIOPS, CESR	Ongoing

38)	Study on liquidity management in banks and Member States' prudential requirements	European Commission	2006
39)	Communication on Deposit Guarantee Schemes (including impact assessment)	European Commission	mid-2006
40)	Explore delegation of tasks and responsibilities between supervisors	Supervisory Committees: CEBS, CEIOPS, CESR	Ongoing
41)	Conference on Supervisory Convergence in the banking sector	European Commission in co-op with CEBS and banking industry	2007
42)	Mediation mechanisms at supervisory level	Supervisory Committees: CEBS, CEIOPS, CESR; in co-op with the European Commission	Ongoing
43)	Improving efficiency of supervision by common data and reporting templates	Supervisory Committees: CEBS, CEIOPS, CESR	By 2008
44)	Deliver common decision-making and enforcement practices (joint inspections, peer reviews, staff exchanges, joint training, exchange of information/expertise)	Supervisory Committees: CEBS, CEIOPS, CESR	By 2010
FUTURE INITIATIVES – ONGOING PROJECTS (4.1)			
45)	White Paper on mortgage credit	European Commission	End 2006
46)	Concrete actions in mortgage credit (follow-up White Paper)	European Commission	2007 and beyond
47)	Modified proposal for a Consumer Credit Directive	European Commission	2005
48)	Proposal for a Payments Directive	European Commission	End 2005
49)	Examination if further measures are necessary to ensure a Single European Payments Area	European Commission	By 2007
50)	Proposal for a Solvency II Directive	European Commission	Mid-2007
51)	Revision of Art. 16 Banking Directive	European Commission	proposal by mid-2006

52)	Revision of Art. 15 Insurance Directive	European Commission	In parallel to revision Art. 16 BD; in context of Solvency II work
53)	(possible) initiatives on Clearing and Settlement	European Commission	2006
REFLECTIONS UNDERWAY (4.2)			
54)	(possible) follow up actions after ECOFIN discussions on x-border consolidation	European Commission	2006 and beyond
55)	Report on the functioning of the E-money Directive	European Commission	spring 2006
56)	(possibly) Insurance Guarantee schemes	European Commission	A decision will be taken 1 st half 2006
57)	Legal assessment on the Hague Securities Convention	European Commission	Ongoing
58)	Optional instruments ("26 th regime"): ongoing work on CFR and impact assessment on optional instruments	European Commission	2005 and beyond
59)	Optional instruments ("26 th regime"): possible forum group, once more groundwork has been done, based on a specific product	European Commission	Possibly in 2006
FUTURE INITIATIVES (4.4)			
60)	White Paper on investment funds	European Commission	autumn 2006
61)	Regulation to clarify the definitions of eligible assets for UCITS	European Commission	2006 and beyond
62)	Communication on marketing of UCITS	European Commission	2006 and beyond
63)	Other concrete actions in investment funds (follow-up White Paper)	European Commission	2007 and beyond
64)	Expert group on Bank Accounts	European Commission	early 2007
65)	External study, assessing whether EU-level action on bank accounts is advisable	European Commission	end 2007
66)	Studying access to banking services throughout the EU	European Commission	2006 and beyond

67)	Work on Credit Intermediaries, building on evaluations of insurance and securities intermediation: study	European Commission	2008
THE EXTERNAL DIMENSION (V)			
68)	Strive for an ambitious opening of global financial services markets in the WTO	European Commission	ongoing
69)	Further deepening the Financial Markets Regulatory Dialogue with the US	European Commission	ongoing
70)	Widen dialogues and cooperation with other countries, including Japan, China, Russia and India	European Commission	ongoing
71)	Improve representation and manage co-ordination of EU-positions in international bodies	European Commission	ongoing
MONITORING PROGRESS (VI)			
72)	Publication of annual Progress Report to monitor progress and main developments in financial services	European Commission	December 2005 + every year

-0-